

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אך את זה לא תאכלו  
ממעלי הגדה וממפריי  
הפרסה את הגמול כי מעלה  
גדה הוא ופרסה איננו מפריס  
טמא הוא לכם: "קרא יא י"

## הגהות הב"ח

(6) נבי' תימקני לכל זכר  
 תירצא: (3) שם תחתאכיל  
 תמוסח: (2) שם זכ שם עליו  
 זכ שם עליו זה שם אמו  
 גילוי תמורה (מסור: (ד) שם  
 תמקל תכרע תמח לזכר  
 זכר: (8) זכר' דיה יתמקט  
 זכר תמח היא תמקשים:  
 זכר דיה תמח על זכר  
 זכר דיה תמח על זכר

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

פסולי המוקדשים שמהם. כגון דללחם  
מכחי טמא הוא לכם ויירשני הכי יס  
ודף (מל): לפסורם אשם. שמהם רועה  
כו מוס: כל שכתקם משה. ומותרת  
אשכנזי. להכי אחא ממפריס הפרה  
ממעלי הגרה לדבר הנא ממפריס הפ  
לי אוקן דמים עד עשר שנים צין מ

במחצית השנייה לא אחרוני משפט  
הוא סיפא "קמתי לקמן השוחטן  
אחריו חלבו דשרי דשטתא וילן  
כל שכן חלבו דמילא בעלמא  
לאחריו חלבו אמר מר  
מתפיסין לכל זבה שרי  
מיפרקי הא בעלי בומין  
הוא דאין מתפיסין הא  
משכחת לה דתתפיסין  
במומן נימא תיהוי דה  
לך רב הונא ה"ה דר  
נפרין ואידי דתנא ריי  
נמי סיפא אין נפרין  
רישא לכל זבה שריצ  
זבה שריצת: והשוחט  
הוא אמת חייב ומוק  
ואליבא דתני דאמר  
לפני פדיונו בין לאחר  
אמר ר"נ אמר רבה ב  
פדיונו מזה מאי טעמא  
מכח קדושה דהויה  
אלימא למיתפס פדיו  
לה רב עמרם <sup>(3)</sup> ות  
וכי כן מה בין זו לתמו  
"תמורת בכור ומעשר  
סוף כל העולם הרי ה  
במומן לבעלים אמר  
עליו וזה שם אמו על  
בכור ומעשר מיקראי  
מיתאכלן לבעלים אף  
שם אמו עליו תמורת  
קדשים לא מיתכלי אלא  
נמי לא מיתכלי אלא  
למיתפס פדיונה תניא  
לתמורת פסולי המ  
לומר ממעלי הגדה  
לחמש חמאות מתות  
מבא נפקא תניא נמי  
מתות תלמוד לומר  
חמש חמאות מתות  
כי אתא קרא לתמורת  
הילכתא תיא"י כל  
רועה אלא לעולם  
ואצטרך קרא ואצטר  
הוא אמינא לרעיה  
ואי מהילכתא הוה  
איכרי ואכל מהני  
איכא לאו ליכא קמ  
ואיבעית אימא לאק  
גרה לדבר הבא ממפ  
במיתה אף כאן במי

## הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

פז.

וּתְמוּנָה שֶׁאֵינָה פְּרִיטָה. יוֹסֵף מֵתָמַר מֵאִי שֶׁנָּא מוֹלִידֶת דְּאֵעֵבֵר וְאִמְלִיד לְאִמֵּר פְּדִינָן דְּחֶשְׁבִּין נָעִיל יֵלֵךְ לִנְי וְאִיל ד' וְיֵשׁ לִמֵּר דּוֹלֵדוֹת אֵין בְּהֵן קְדוּשָׁה אֲלֵא מִכָּה אֲמֵן יִכְיוֹן שְׁנִפְדִּית פִּקְעָה קְדוּשָׁה לְגַמְרִי כִּכְזִי וְכִכְזִי יֵאָכֵל יֵאָכֵל דְּאִכָּא אִסּוּר גִּזְה וְעִבּוּדָה

אין כח לאיסור מועט <sup>א</sup>מה שיחול על  
יד קדושה על מה שהולדו כח תמורה  
קדושה <sup>(כ)</sup> (כסבה) ויזון דגלי קרא  
שמה על בעלת מוס קבוע חלה ה"ה  
לאחר שדיין אלף דלא קרנא אל  
תמורה דלפני שדיין קרנא ויעדא  
מזלזות דלפני שדיין דליכא מ"ד לעיל  
לרעיה וכן מוכח לשון הקונטרס  
בסמוך גבי מנין לתמורה פסול  
המוקדשין שמתה יפ"ר ש"י כגון לאחר  
שדיין דלא מצי למתקרב יאה דלעקר  
קרא דממעלי הגדה בסמוך לללז אחא  
דמסבא דיעו דלא קרנא דלאחר גבי  
המנין הכא ויכ"ג אמר בסמוך גבי  
חמש תנאים ועוד יצי לפרש קרנא  
ויסבא דתנאי דאי לאו קרא בזה אמרנא  
לא קדשה כלל כלכי יאיל תולדות  
דליעבר וזוליד לאחר שדיין ואי לאו  
סבא אחרת <sup>(א)</sup> ידענא ועמא ה"ה  
קרא <sup>(א)</sup> יאיל ומנין דז שיהא עמא יפול  
דז מוס דפ"י הקונטרס בסמוך ויהא  
לפנין רז עמרס ויתחיל במומה  
דנעניס אצבא דרז ממנ פה"ה.  
תלמוד אצבא דרז ממנ פה"ה.

והא דדרשנין ב"ק וועלך דף  
(א) ים לך דבר שהוא מעלה גולה ולי  
אחא אכולו כגון טעור טעור ואת  
הטעם האלה דרים מפרשים קדקא ואת  
אלה לא תאכלו והכא דרים מסיפיה  
קדקא וטעם הוא ל"א ל"א כי אי נמי מרי  
קדקא נמי: והכא "ב איתא קרא  
למבורת אשם. והכי פירוש דגמרינא  
מנין לחמש טעמות ממות יבגדן כחשם  
רועה וטעם הוא היינו שירעה עד  
שיפאכז כדפרסי הקוטערס:  
**כל** שבחאיתא טהה כחשם ריעה.  
אומר רבינו תוס דרעייה מדרבנן  
היא ולפי שקטקו חמשים ריעיה נקט  
כלל דוכחא כחשם ריעה אכל הילכתא  
כלל דיתא דמזוירייתא דכל שבחאיתא  
מחה כחשם קרב עולה כדאמר  
בפרקים שלישי (סוקו) פרק אלו דברים  
(דף ע"ג) אשם שיתקל לרייעיה וישחטו  
כשר לעולה וזה פירושה לה:  
והא דדרשנין ב"ק וועלך דף

וְהַעֲמִיד וְלִדְרוֹת רַחֵם אֲמוֹתָיִךְ.  
פִּיכָה הַקְּוִטְרָם שֶׁמֶח  
לוֹ (דַּהֲמָה לְהִיט לוֹ כִּי בִּזְלוֹת וְאִמֵּר  
לוֹ אִם יִמּוֹת הַנְּהוּמָה תִּטּוֹל הַזִּלְזוֹת  
הַמְּגִיעוֹת לְחֻלְקֵי יִזְכֵּה מִמֶּנִּי יֵד [שְׁמֹחִין]  
דְּמִים יִכְפִּירֵם מִשְׁמַע גְּמֻרָה כְּמוֹ  
שְׁפִירָשִׁי לֵשֶׁם אֲבָל בְּנוֹסֶפֶתָה קִטִּי  
מִתּוֹ אֲלֵהֶם וְהַעֲמִיד לְדִלּוֹת:  
אֵלֶיךָ  
צֶאן בְּרוֹל מִן הָעוֹבֵד כּוֹכְבִּים  
וְלִדְרוֹתֶיךָ

דבר דלא מלו למיקרב הגרם טמא הוה. דסיפיה דקרא  
מכילה ואחיו זו תמורה פסולי המוקדשין: **הפט טפואות**. מפרש בתמורה  
לא קרבה הוא טמא קרף ה"ק היחידה עד שיבא טמא כלומר שיפול  
מ: לא ליכא. דמעי עובר בלאו: **דאיכא לאו**. לא תחלול ממעלה הגרסה:  
ה: דמעי בגרם תמורה פסולי המוקדשין לאחר שפדיון קרנא  
**מקבל לאן כרול**. שסס לו עובד כוכבים בהמוחיו נדמים קאזני ולת  
לן עד אחיו זמן יהיו ביניהם: טולדומיהן פטורין. לן בהכרזה:  
ולת

[illegible]

עין משפט  
נר מצוה

ל א מיר פ"ד חלשט פמור  
 הלכה ו:  
 לא ב מיר פ"ג סס הלכה ד:  
 לא ג מיר פ"ד חלשט פמור  
 המקדשין הלכה א:  
 לא ד מיר סס ח"ד:  
 לא ה מיר פ"ד חלשט פמור  
 הלכה ד ממנ עשין ר"ח  
 פוסקים ד סימן סס פ"ח ו:

לעזי ריט"י

טיל"א [טייל"א]. קרום על  
העץ שמסמסם את הראייה.

מוסף רע"י

דאמור אים עלול ליי ארד, הלקן  
האלול יבפנים לא ירדו, חייבן  
עליהן נתון חורבן לא, הורד הן  
בבבור ומעשר, חורבן לא  
יתפשה, טל ימכרי מלטייל לחר  
שנפל בן מוט ומדד, חמורה כא  
לא ש'שחטא מחת באשם  
רודע, טל שיוטם חורבן ויטל  
דמיו לקן החמור, טולה נדד לטס  
ישורם הכהן, טל חמור דרס  
יורעם כהן, טל חמור  
יכל נון שואם חס איני יולא חליק  
לימור, לסיק ירעם וזוא חמור  
אין יולא לחמורם חמורם חמורם  
חמורם חמורם חמורם חמורם

שיטה מקובצת

[illegible]